

Azərbaycan pianoçusu, Xalq artisti, professor Zöhrab Adıgözəlzadə mədəniyyət tariximizdə silinməz izləri olan böyük bir nəslin nümayəndəsidir. Musiqi onun ruhunda, qanında idi. Amma uşaq yaşlarından pianonun şir-mayı dillərini “canlandırmağa” olan həvəsi gələcəyin böyük bir musiqiçisinin yetişməkdə olduğundan soraq verirdi. Həm də adı Azərbaycan musiqi sənəti tarixinə yazılacaq qədər məşhur bir musiqiçi. Elə də oldu. Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasına qəbul edildi və gözəl pianoçu və pedaqoq M.Brenerin fortepiano sinfini uğula bitirdi.

Gözəl musiqi ifaçısı, unudulmaz müəllim

O, 1962-ci ildə ali təhsil diplomunu aldıqdan sonra N. Rimski-Korsakov adına Leningrad Dövlət Konservatoriyasının aspirantura bölməsində P.Serebryakovun sinfində ifaçılıq məharətini təkmilləşdirdi. Doğma konservatoriyada müəllim, dosent, professor kimi fəaliyyət göstərdi. Pedaqoji fəaliyyətlə yanaşı, həm də müntəzəm konsertlər verirdi Zöhrab müəllim. Keçmiş SSRİ-nin müxtəlif respublikaları, Polşa, Almaniya, Çexoslovakiya və digər ölkələrdə klassiklərin əsərlərini özünəməxsus şəkildə ifa edərək bol alqış qazanırdı. Əlbəttə, fitri istedadı idi onu dünyada tanıdan. Emosional, mənalı ifası nüansların dəqiq dinamikası və yüksək səs mədəniyyəti ilə seçilirdi. Q.Qarayev, F.Əmirov, C.Hacıyev, T.Quliyev, S.İbrahimova, A.Sayqunun əsərlərinin təfsiri intonasıya ifadəliyi, faktura və tematik inkişafın xüsusi prosessualığı ilə səciyyələnirdi.

idi ki, Zöhrab müəllim bunu Tanrının lütfü kimi qəbul edirdi. Bu, xoşbəxt ata adı idi: Murad və Fərid adlı iki oğlu Zöhrab Adıgözəlzadənin ocağında onun yolunu, işini layiqincə davam etdirir.

Haqqında söylənilənlərdən...
Azərbaycan Bəstəkarlar İttifaqının sədri, Xalq artisti Firəngiz Əlizadə: “Zöhrab Adıgözəlzadə Türkiyədə böyük

...Bir gün, daha doğrusu, 1998-ci ilin aprelində tanınmış opera müğənnisi, dramatik tenor, SSRİ Xalq artisti L.İmanov “İstiqlal” ordeni ilə təltif ediləndə ondan televiziya üçün müsahibə almaqdan ötrü evinə qonaq getmişdik. Söhbət zamanı dönə-dönə vurğuladı ki, Zöhrab Adıgözəlzadə ilə illər ərzində müxtəlif ölkələrdə böyük uğurlu çıxışları olub. Avropa və rus bəstəkarlarının əsərlərini ifa edib, eyni zamanda, Azərbaycan bəstəkarlarını dünyada tanıdıblar. Duetin konsert proqramlarında xalq mahnısı “Küçələrə su səpmişəm”, “Ay Dərbər”, Ə.Zeynallının “Mənim ölkəm” romansı, C.Cahangirovun “Məzlum” və “Ana”, S.Rüstəmovun “Alagöz” və “Məhəbbət nəğməsi”, T.Quliyevin “Sənə də qalmaz” mahnıları daim səsləndirilib. Eləcə də Ü.Hacıbəylinin “Koroğlu” operasından “Koroğlunun ariyası”, “Arşın mal alan” operettasından “Əsgərin ariyası” həmişə dinləyiciləri heyran edib (Bu barədə həvəslə danışan Lütfiyar İmanov axırda “Bu bədələri də Zöhrabın sağlığına içək” – deyəndə onu nə qədər ürəkdən sevdininin bir daha şahidi olduq).

Qeyd edək ki, Zöhrab Adıgözəlzadə, L.İmanovla yanaşı, Azərbaycanın xalq artistləri, violino ifaçıları S.Qəniyev, Z.Quliyeva ilə səhnəni bölüşüb. Bir gün Türkiyədən gələn təklif isə onu ömrünün qalan illərini qardaş torpağa bağlamağa vadar edib. Savadına, musiqisinə orda daha çox ehtiyac olduğunu nəzərə alaraq razılışıb və 1990-cı ildən ömrünün sonuna qədər – düz 22 il Əskişehir Anadolu Universitetinin Dövlət Konservatoriyasında kafedra müdiri vəzifəsində çalışıb Zöhrab Adıgözəlzadə çoxsaylı konsert proqramları ilə çıxış etməklə yanaşı, mütəmadi olaraq ustad dərsləri verib. Respublikamızda keçirilən musiqi müsabiqələrində münisiflər heyəti tərkibində təmsil olunub. Yaradıcılıq fəaliyyəti Türkiyə və Azərbaycan sərhədlərində məhdudlaşdırmayıb, işlədiyi müddətdə tez-tez Avropaya gedib, orada müasir musiqinin bugünkü inkişaf və uğurları ilə tanış olub.

Qəlbən kamera musiqisinə bağlı olan, parlaq solo, duet və ansambl ifaçısı kimi tanınan Zöhrab Adıgözəlzadə milli musiqi mədəniyyəti sahəsindəki xidmətlərinə görə Azərbaycanın Xalq artisti fəxri adlarına layiq görülüb. Amma bir adı da var

piano məktəbi yaradıb, ondan əvvəl isə Azərbaycanda çox istedadlı pianoçular yetişdirib”.

Bakı Musiqi Akademiyasının rektoru, Xalq artisti Fərhad Bədəlbəyli: “O, gözəl musiqiçi, ailə başçısı, əsl azərbaycanlı idi. Türkiyədə yaşadığı dövrdə Azərbaycan incəsənətini çox yüksək səviyyədə təmsil edib”.

“Qaya” Dövlət Ansamblının yaradıcılarından biri və sonralar direktoru olmuş müğənni, Əməkdar artist Rəfət Babayev isə konservatoriyada Zöhrab müəllimin fortepiano sinfində oxuduğunu fəxrli qeyd edir, onun pedaqoji ustalıqını, sənəti gənclərə sevdirməyi bacardığını söyləyirdi.

Azərbaycan Dövlət Filarmoniyasının direktoru Murad Adıgözəlzadənin bir çox ifaları məşhurdur. Amma onun pianoda çaldığı “Nokturn” (müəllifi Vəlif Adıgözəlov) lirik, xəyalpərəst təbiətli musiqi parçaları olaraq, təsəvvürümüzdə ata xatirəsinə çevrilir və hər kəsi bir başqa cür duyğulandırır.

Bütün varlığı ilə Vətənə bağlı olan Zöhrab Adıgözəlzadə soydaşlarımızın uğurlarına qəlbən sevinərdi. Xatırlayırıq ki, ömrünün son vaxtlarına təsadüf edən “Eurovision-2011”də Eldar Qasımov və Nigar Camalın “Running scared” (“Ürküb qaçan”) mahnısı ilə qələbəsi vaxtına qədər gələrək bunu Azərbaycanın musiqi mədəniyyətinin zəfəri sayaraq demişdi: “Bu, ilk növbədə Eldarla Nigarın milyonlarla avropalının qəlbini fəth etməsinin, həmçinin ictimai və dövlət işçilərinin, yaradıcı insanların gördüyü böyük işlərin nəticəsidir. Buna görə doğma və istedadlı Azərbaycan torpağı qarşısında baş əyirəm!”

Zöhrab Adıgözəlzadə 2012-ci ilin mayında dünyasını dəyişib. Xatirəsi daim ehtiramla yad edilir. Sağlığında dəfələrlə tanınmış orkestrlərlə birgə konsertlər verdiyi Vyanada növbəti musiqili gecə onsuz keçirilib. Hələ 1998-ci ildə buradakı ilk konsertində birgə səhnəyə çıxdığı Əskişehir Anadolu Universitetinin “Yunus Əmre” kvartadı və pianoçu Fərid Adıgözəlzadə ifaları ilə mərhumun ruhunu şad edəblər.

Görkəmli musiqiçi Zöhrab Adıgözəlzadə sevnələrinin ürəyində, pərəstişkarlarının xatirələrində yaşayır.